

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 19C/118/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112219966
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Stolárová
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2015:7112219966.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Zuzanou Solárovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zastúpený Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: I. O., nar. XX.X.XXXX, naposledy bytom v I., V. X, t. č. na neznámom mieste, zastúpený opatrovníkom W. M. Q., zamestnancom Okresného súdu Košice - okolie, za účasti vedľajšieho účastníka: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, so sídlom v Prešove, Važecká 16, zastúpený advokátom JUDr. Ambrózom Motykom, so sídlom v Stropkove, Nám. SNP 7 , o zaplatenie 5.829,76 Eur s prísl. a trovy konania takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n ý zaplatiť žalobcovi sumu 3.391,- EUR, úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 110,14 EUR od 25.09.2009 do zaplatenia, od 29.10.2009 do zaplatenia, od 29.11.2009 do zaplatenia, od 29.12.2009 do zaplatenia, od 29.01.2010 do zaplatenia, od 1.03.2010 do zaplatenia, od 29.03.2010 do zaplatenia, od 29.04.2010 do zaplatenia, od 29.05.2010 do zaplatenia, od 29.06.2010 do zaplatenia, od 29.07.2010 do zaplatenia, od 29.08.2010 do zaplatenia, od 29.09.2010 do zaplatenia, od 29.10.2010 do zaplatenia, od 29.11.2010 do zaplatenia, od 29.12.2010 do zaplatenia, od 29.01.2011 do zaplatenia, od 01.03.2011 do zaplatenia, od 29.03.2011 do zaplatenia, od 29.04.2011 do zaplatenia, od 29.05.2011 do zaplatenia, od 29.06.2011 do zaplatenia, od 29.07.2011 do zaplatenia, od 29.08.2011 do zaplatenia, od 29.09.2011 do zaplatenia, od 29.10.2011 do zaplatenia, od 29.11.2011 do zaplatenia, od 29.12.2011 do zaplatenia, od 29.01.2012 do zaplatenia, od 29.02.2012 do zaplatenia a zo sumy 86,80 EUR od 29.03.2012 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou došlou súdu dňa 02.08.2012 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 5.829,76 Eur spolu s úrokom z omeškania 9% ročne od 25.09.2009 do zaplatenia a trov konania titulom dlhu na poskytnutých peňažných prostriedkoch na základe zmluvy o úvere uzatvorenej právnym predchodcom žalobcu so žalovaným.

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril. Pretože v priebehu konania sa pobyt žalovaného stal neznámym, podľa ust. § 29 O.s.p. súd žalovanému ustanovil v konaní opatrovníka.

Vedľajší účastník v predmetnej veci vniesol námietku premlčania, na základe čoho žiadal žalobu zamietnuť. Súčasne si uplatnil náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia.

Súd vo veci vykonal dokazovanie a zistil nasledovný skutkový stav veci.

Zo žalobného návrhu, žiadosti o úver, zmluvy o úvere z 22.11.2007 a Obchodných podmienok pre úver pripojených k žalobe vyplýva, že dňa 22.11.2007 žalovaný ako fyzická osoba uzatvoril predmetnú zmluvu v jej písomnej podobe so spoločnosťou GE Money, a.s., pričom zo zmluvy o úvere vyplýva, že spoločnosť poskytla žalovanému celkovú výšku úveru 150.000,- Sk pri počte mesačných splátok 72, výške mesačnej splátky 3.318,- Sk, z toho čiastky za poistenie 188,- Sk, ceny úveru 238.896,- Sk, dátumu prvej splátky do 22.12.2007, dátumu každej ďalšej platby k 22. dňu v mesiaci a ročnej percentuálnej miery nákladov na úver 15,49 % s tým, že zákazník sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť, zaplatiť úroky a splniť ostatné povinnosti podľa zmluvy a že v ostatnom určujú obsah zmluvy o úvere OP a Sadzobník poplatkov.

Zo žalobného návrhu vyplýva, že Obchodné podmienky pre úver a Sadzobník poplatkov tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy, pričom žalovaný súhlas s ich obsahom vyjadril svojim vlastnoručným podpisom na zmluve. Podľa žalobcu medzi zmluvnými stranami vznikol obchodno-závazkový vzťah, na základe ktorého bol poskytnutý žalovanému úver a z ktorého žalovanému vznikla povinnosť dodržiavať dojednané podmienky. Žalovaný si svoju zmluvnú povinnosť splácať mesačné splátky neplnil, čím sa dostal do omeškania s úhradou dlžnej sumy. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.9.2009 medzi postupcom GE Money, a. s. a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 5.829,76 Eur, ktorá pozostávala z istiny 4.200,36 Eur, riadneho úroku 1.487,56 Eur, zmluvnej pokuty 66,06 Eur a poplatkov 75,78 Eur, pričom istina 4.200,36 Eur predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom a súčtom všetkých platieb započítaných na istinu, úrok 1.487,56 Eur predstavuje rozdiel medzi úrokmi a platbami započítanými na úroky a zmluvná pokuta vyplýva z bodu 6.1. Obchodných podmienok a v zmysle Sadzobníka poplatkov je to 20% z každej omeškanej splátky, minimálne 3,32 Eur. Žalobca si okrem dlžnej čiastky 5.829,76 Eur uplatňuje tiež úrok z omeškania v jeho zákonnej výške od 25.9.2009 do zaplatenia t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

Podľa bodu 5.3 Obchodných podmienok pre úver, všetky splátky sú splatné vždy 7 dňom po príslušnom dni platby uvedenom v ZÚ.

Podľa bodu 7.3 Obchodných podmienok pre úver, MTS je oprávnený požadovať okamžité splatenie všetkých čiastok dlžných ZK podľa ZÚ v prípade, že nastane ktorákoľvek z nasledujúcich skutočností: (i) ZK porušuje ZÚ, najmä ak bol v omeškani s platením viac ako troch splátok zároveň, (ii) ...

Z pripojeného listinného dokladu - Oznámenie o postúpení pohľadávky z 23.9.2009 vyplýva, že pôvodný veriteľ predmetným listom oznámil žalovanému, že ako postupca uzavrel so spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Údernicka 5, IČO: 35 724 803, ako postupníkom zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej bola pohľadávka vyplývajúca zo Zmluvy o úvere č. 104718253 postúpená na postupníka.

Z pripojeného listinného dokladu- Poštový podací hárok odosielateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Údernicka 5 vyplýva, že predmetný list bol odosielaný cez Slovenskú poštu, a.s. s dátumom podania 02.10.2009 pod podacím číslom 04179022 doporučené.

Podaním zo dňa 09.10.2012 do konania vstúpil ako vedľajší účastník na podporu žalovaného Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, ktorý voči celému nároku vzniesol námietku premlčania. Vychádzal tak zo skutočnosti, že právny predchodca žalobcu zosplatnil úver ku dňu 1.8.2009, keď je v platobnej histórii uvedená položka s názvom Zrieknutie sa budúceho poplatku za vedenie účtu, čím bola platnosť zmluvy v súlade so zmluvnými ustanoveniami ukončená. Okrem vznesenej námietky premlčania poukázal tiež na skutočnosť, že časťou uplatneného nároku je aj zmluvná pokuta a sankčné poplatky s tým, že takáto zmluvná podmienky v zmluve medzi právnym predchodcom žalobcu a iným spotrebiteľom bola vyhlásená za neprijateľnú, teda absolútne neplatnú v rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 24.03.2011 č. k. 21Cb/10/2011-17 a rozsudku Krajského súdu Prešov zo dňa 09.01.2013, č. k. 7Cob/5/2012-51, na základe čoho došlo k vytvoreniu zákonnej prekážky na to, aby ju dodávateľ, prípadne jeho právny nástupca naďalej používal, alebo žiadal priznať plnenie z takejto neprijateľnej podmienky.

Právny zástupca žalobcu k vznesenej námietke premlčania namietal, že vedľajší účastník nemôže sám vzniesť námietku premlčania, a že túto môže podať účinne len dlžník. Preto mal za to, že súd na námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom nemá prihliadať, nakoľko ju uplatnila neoprávnená osoba.

Súčasne mal za to, že v danom prípade treba aplikovať 4 ročnú premlčaciu lehotu podľa Obchodného zákonníka, a že v tomto prípade nedošlo k žiadnemu písomnému prejavu žalobcu adresovanému žalovanému, pokiaľ ide o zosplatnenie úveru a preto mal za to, že súd by mal vychádzať zo skutkového stavu, že nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru.

Na pojednávaní konanom dňa 19.12.2014 súd v rámci predbežného právneho posúdenia nároku vyslovil názor, že v zmluve chýba údaj o výške úroku a preto poskytnutý úver je bezúročný, príp. bezpoplatkový. Právny zástupca žalobcu k vyslovenému predbežnému právnomu posúdeniu nároku uviedol, že túto otázku ponecháva na posúdenie súdu.

Ako vyplýva z písomného vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu zo dňa 07.01.2015, žalovaný dňa 22.11.2007 čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 150.000,- Sk, t. j. 4.979,09 eur, a uhradil tieto sumy: dňa 19.12.2007 sumu 3.318,- Sk (110,14 Eur), dňa 19.2.2008 sumu 3.568,- Sk (118,44 Eur), dňa 20.2.2008 sumu 3.318,- Sk (110,14 Eur), dňa 26.3.2008 sumu 3.318,- Sk (110,14 Eur), dňa 23.4.2008 sumu 3.318,- Sk (110,14 Eur), dňa 16.5.2008 sumu 3.318,- Sk (110,14 Eur), dňa 12.6.2008 sumu 3.318,- Sk (110,14 Eur), dňa 22.7.2008 sumu 3.318,- Sk (110,14 Eur), dňa 13.8.2008 sumu 3.318,- Sk (110,14 Eur), dňa 12.9.2008 sumu 3.318,- Sk (110,14 Eur), dňa 21.10.2008 sumu 3.318,- Sk (110,14 Eur), dňa 12.11.2008 sumu 3.318,- Sk (110,14 Eur), dňa 18.12.2008 sumu 3.318,- Sk (110,14 Eur), dňa 19.01.2009 sumu 110,14 Eur a dňa 01.04.2009 sumu 110,14 Eur. Z predmetného podania tiež vyplýva, že zmluvná pokuta vo výške 66,06 Eur bola vypočítaná ako 20% z dlžnej čiastky a to v zmysle Sadzobníka poplatkov; poplatky vo výške 25,78 Eur pozostávajú z poplatku za správu účtu, z poplatku za poistenie a z poplatku za zaslanie upomienky v zmysle Sadzobníka poplatkov, podľa ktorého poplatok za správu účtu predstavuje 70,- Sk mesačne, za poistenie vo výške 188,- Sk mesačne v súlade s dojednaním v zmluve a poplatok za zaslanie upomienky vo výške 250,- Sk x 6.

Z listinného dokladu - Platobná história vyplýva, že žalovaný z úveru poukázal peňažné čiastky v dňoch a výškach korešpondujúcich s vyššie uvedenou špecifikáciou PZ žalobcu, teda spolu vo výške 1660,40 Eur.

Podľa ust. § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení do 31.12.2007, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa ust. § 4 ods. 2 cit. Zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa ust. § 4 ods. 3 cit. zákona, zmluva ďalej obsahuje

- a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6,
- b) sankcie za porušenie zmluvy,
- c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenku alebo šek,
- d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy,
- e) práva spotrebiteľa podľa § 7.

Podľa ust. § 4 ods. 4 cit. zákona, pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Podľa ust. § 4 ods. 5 cit. zákona, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa ust. § 4 ods. 6 cit. zákona, veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu.

Podľa ust. 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa ust. § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka v znení od 01.11.2008 (teraz ods. 9, pozn. súdu), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších zmien a predpisov, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa ust. § 544 ods. 1 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa ust. § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa ust. § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa ust. § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka, splnením dlh zanikne.

Podľa ust. § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa ust. § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v platnom znení, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa ust. § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Z prevedeného dokazovania má súd preukázané, že spoločnosť GE Money, a.s. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník, dňa 22.11.2007 uzatvorili v písomnej podobe Zmluvu o úvere a ďalších úverových produktoch, na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanému úver vo výške 150.000 Sk, ktorý sa zaviazal žalovaný splatiť za podmienok v zmluve bližšie stanovených s tým, že predmetná zmluva sa mala riadiť tiež Obchodnými podmienkami pre úver a vydávanie a používanie platobnej karty. Ďalej má

súd preukázané, že žalobca na základe uzatvorenej zmluvy o postúpení pohľadávok stal sa osobou oprávnenou z tohto úveru voči žalovanému.

Napriek tomu, že predmetný úver je absolútnym obchodom, a že na úver dopadá tretia časť Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov úverovej zmluvy, súčasne platí, že pokiaľ predmetná vec je spotrebiteľskou vecou (predmetná úverová zmluva je spotrebiteľskou zmluvou), je regulovaná osobitnou právnou úpravou a ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Ide teda o vzťah medzi obchodníkom a spotrebiteľom, ktorý prijíma úver na spotrebu, ide o typický občiansko-právny vzťah, je preto náležité a plne v súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa, že v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné aplikovať právnú úpravu o občianskych právach a nie podnikateľské právo. (Výňatok z textu odôvodnenia Uznesenia ÚS SR zo dňa 19.06.2013, sp. zn. I. ÚS 402/2013 s tým, že podaná sťažnosť bola ÚS SR posudzovaná vo vzťahu k rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 6 Co 81/2012-279 zo 14. februára 2013, pozn. súdu). V tejto súvislosti súd navyše poukazuje na aktuálne znenie ust. § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka (zavedeného zákonom č. 102/2014 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť od 01.04.2015), podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Predmetné ustanovenie sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou, tak ako to vyjadril vo svojom rozsudku zo dňa 21.04.2015 Najvyšší súd SR v konaní vedenom pod sp. zn. 3MCdo 14/2014.

V súlade s vyššie uvedeným súd následne posudzoval, či:

1/ úverový vzťah bol predčasne ukončený,

2/ úver je premlčaný,

3/ neprichádza do úvahy posúdenie úveru podľa ust. § 4 ods. 5 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení do 31.12.2007.

K posúdeniu bodu 1/ súd uvádza nasledovné:

Žalobca v žalobe uviedol, že došlo k zosplatneniu celého úveru z dôvodu, že žalovaný bol v omeškaní s platením viac ako troch splátok, a to ku dňu, keď je v Platobnej histórii uvedená položka s názvom Zrieknutie sa budúceho poplatku za vedenie účtu, t.j. ku dňu 1.8.2009. Podľa názoru súdu v danom prípade možno zhodnotiť, že ide o prípad straty výhody splátok, ktorú bolo potrebné posúdiť podľa príslušných ustanovení občianskeho zákonníka, na základe čoho museli byť splnené zákonné podmienky stanovené jednak v ust. § 565 OZ a jednak v ust. § 53 ods. 8 v znení ku dňu 01.08.2009 (t.j. ku dňu, kedy mali nastať právne účinky tzv. zosplatnenia celého úveru). Pokiaľ dokazovaním bolo zistené, že zmluvné strany si dojednali postup podľa ust. § 565 OZ (ako vyplýva z bodu 7.3 Obchodných podmienok pre úver), súčasne musí byť splnená tiež zákonná podmienka zakotvená v ust. § 53 ods. 8 OZ (v znení účinnom od 01.11.2008; v súčasnosti aktuálny ods. 9, pozn. súdu), podľa ktorej právo podľa ust. § 565 OZ možno uplatniť, ak veriteľ upozorní spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Pretože v konaní nebolo splnené preukázanie tejto podmienky, účinky tzv. zosplatnenia celého úveru nenastali vôbec.

K posúdeniu bodu 2/ súd uvádza nasledovné:

V súlade s vyššie uvedeným, súd ustálil daný skutkový stav tak, že žalovaný bol povinný naďalej splácať úver jednotlivými splátkami splatnými vždy k 29. dňu v mesiaci (bod 5.3 obchodných podmienok) až do jeho úplného zaplatenia, z čoho súd tiež vychádzal pri posúdení prípadného premlčania uplatneného nároku, resp. jeho časti, avšak nie na základe námietky vznesenej vedľajším účastníkom, ale na základe aktuálnej právnej úpravy, podľa ktorej súd je povinný prihliadať na premlčanie nároku aj bez návrhu (citované ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších zmien a predpisov a k jeho aplikácii aj na daný zmluvný vzťah s poukazom na rozsudok NS SR zo dňa 21.4.2015 sp. zn. 3MCdo 14/2014). Na zdôvodnenie prečo súd neprihliadol na námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom, súd zhodne s argumentáciou žalobcu poukazuje na to, že napriek výzve súdu, ani žalobca (pokiaľ súdu ešte v konaní bola známa jeho adresa) a neskôr ani žalovanému ustanovený opatrovník, neoznámili, že sa ku vznesenej námietke pripájajú.

V danom prípade má súd preukázané, že žalovaný nezaplatil splátku za mesiace február 2009, marec 2009, a nasledujúce mesiace počnúc májom 2009, pri stanovenej splatnosti každej splátky k 29. dňu v mesiaci, preto pokiaľ žaloba došla súdu dňa 02.08.2012, nastalo premlčanie vo vzťahu k splátkam za mesiace: február 2009, marec 2009, máj 2009, jún 2009 a júl 2009.

K posúdeniu bodu 3/ súd uvádza nasledovné:

Prevedeným dokazovaním má súd preukázané, že predmetná zmluva neobsahuje konkrétny údaj o výške úroku z úveru, preto podľa názoru súdu nastal prípad upravený v citovanom ust. § 4 ods. 5 zák. č.

258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy, podľa ktorého od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ žalovanému bolo poskytnutých 150.000,- Sk, a pokiaľ tieto mal vrátiť bez úroku, súčasne mal zaplatiť tiež dojednaný poplatok na poistnom vo výške 188,- Sk mesačne pri dojednaných splátkach v počte 72, celkovo mal z poskytnutého úveru vrátiť veriteľovi sumu 163.536,- Sk (150.000,- Sk + 188 x 72); zo sumy 150.000,- Sk žalovaný mal teda vrátiť sumu 2083 x 72 splátok a popri tom platiť tiež sumu 188x 72.

S prihliadnutím na to, že premlčanými sú splátky v počte 5x, t.j. 5x 2083 + 5x 188, t.j. spolu 11.356,65 Sk, žalovaný zostal dlžným na úvere vo výške 152.179,35 Sk, po prepočte vo výške 5051,40 Eur. Pretože žalovaný na predmetnom úverovom prípade uhradil celkovú sumu 1660,40 Eur, zostal z úverovej zmluvy dlžným v konečnej výške 3391,- Eur.

Žalovaný sa s úhradou dojednaných splátok dostal do omeškania, na základe čoho popri dlžnej sume 3391,- Eur je povinný zaplatiť žalobcovi tiež uplatnený úrok z omeškania v jeho zákonnej výške z jednotlivých dojednaných splátok 110,14 Eur (30 x splátky po 110,14 Eur + 31. splátka v zostávajúcej výške 86,80 Eur; 30x110,14 Eur + 86,80 Eur = 3391,- Eur) tak, ako vyplýva z výrokovej časti tohto rozsudku, čím súd vyhovel žalobe v tejto časti a súčasne žalobu v prevyšujúcej časti zamietol (t.j. na istine z úveru, na úroku z úveru a na tých poplatkoch, ktoré neboli v zmluve dojednané).

Zamietajúci výrok predstavuje tiež nepriznaný nárok uplatnený titulom zmluvnej pokuty a to s nasledujúcim odôvodnením:

V konaní nebola spornou skutočnosť, že zmluvná pokuta mala byť medzi zmluvnými stranami dojednaná v obchodných podmienkach a sadzobníku, ktoré podľa obsahu predmetnej zmluvy predstavujú neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Tiež je nepochybné, že predmetné obchodné podmienky a sadzobník neboli zmluvnými stranami osobitne podpísané. Uvedené skutočnosti odôvodňujú záver o tom, že nedošlo k platnému dojednaniu zmluvnej pokuty. Pokiaľ v danom prípade bola uzatvorená spotrebiteľská zmluva, ktorá svojou povahou je zmluvou občiansko-právnou, vzťahuje sa na ňu okrem osobitného zákona o spotrebiteľských úveroch tiež Občiansky zákonník, ktorý na rozdiel od ust. § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzatvárajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené, takéto podobné ustanovenie nepozná (s výnimkou poisťovních zmlúv). Ani skutočnosť, že predmetné obchodné podmienky, resp. sadzobník majú písomnú podobu ešte neodôvodňuje záver o tom, že dojednanie zmluvnej pokuty ako inštitútu záväzkového vzťahu bolo výsledkom prejavu vôle všetkých zúčastnených strán, konsenzu v prejavovaných vôľach, pričom pokiaľ zmluvná pokuta mala byť upravená výlučne v obchodných podmienkach, resp. sadzobníku, na ktoré zmluva, hoci písomne dojednaná, iba odkazuje, je iba ťažko si predstaviť, že by dodávateľ ako tá zmluvná strana, ktorá vopred naformulovala a pripravila predmetné obchodné podmienky a sadzobník, osobitne vyjedнала resp. dohodla s druhou zmluvnou stranou ako spotrebiteľom dojednanie zmluvnej pokuty za konkrétnych podmienok. Pokiaľ žalovaný ako spotrebiteľ chcel uzatvoriť s druhou zmluvnou stranou ako dodávateľom predmetnú zmluvu, automaticky musel pristúpiť aj k predmetným obchodným podmienkam a k sadzobníku a svojim podpisom na konkrétnej zmluve, na základe ktorej bol založený spotrebiteľský vzťah, potvrdiť logicky aj príslušný článok zmluvy v znení, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú obchodné podmienky, tiež sadzobník, spravidla bez znalosti ich obsahu. Nemožno teda hovoriť o platnom dojednaní zmluvnej pokuty, ktorá je predmetom tejto žaloby.

Správnosť uvedenej právnej argumentácie súd opiera tiež o aktuálnu rozhodovaciu činnosť odvolacích súdov (napr. rozsudok KS v Košiciach zo dňa 27.01.2015, sp. zn. 11Co/286/2013, rozsudok KS v Košiciach zo dňa 16.04.2014, sp. zn. 1Co/437/2013, rozsudok KS v Košiciach zo dňa 12.06.2014, sp. zn. 2Co/359/2013); z odôvodnenia Rozsudku KS v Košiciach zo dňa 16.04.2014, sp. zn. 1Co/437/2013 súd cituje nasledovné:

„Z úverovej zmluvy vyplýva, že do textu úverovej zmluvy nebolo zahrnuté dojednanie o zmluvnej pokute, a že dojednanie uplatňovaných zmluvných pokút je súčasťou Všeobecných zmluvných podmienok. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách na rozdiel od obchodných zmlúv majú slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednanie technického a vysvetľujúceho charakteru. Naopak, nesmú slúžiť k tomu, aby do nich v často neprehľadnej, zložitej formulovanej a malým písmom písanej forme skryl dodávateľ

jednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a u ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa najskôr uniknú (napr. rozhodcovská doložka alebo dojednania o zmluvnej pokute). Pokiaľ tak i napriek tomu dodávateľ urobí, nepočína si v právnom vzťahu poctivo a takému konaniu nemožno priznať právnu ochranu. V spotrebiteľskom práve je dodávateľ fakticky vo výhodnejšom postavení, lebo má odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému svoje služby poskytuje. Možno preto očakávať (prípadne vyžadovať), že vo vzťahu k spotrebiteľovi bude sa chovať vo všeobecnej polohe poctivo. Ak dodávateľ nebude postupovať týmto spôsobom, spreneverí sa dôvere druhého účastníka zmluvného vzťahu s poctivosťou svojho konania a takému nepoctivému konaniu nemožno poskytnúť právnu ochranu. V praxi sa zásada poctivosti prejavuje mimo iného tým, že text spotrebiteľskej zmluvy, obzvlášť ak sa jedná o zmluvu formulárovú, má byť pre priemerného spotrebiteľa dostatočne čitateľný, prehľadný a logicky usporiadaný. Zmluvné dojednania musia mať dostatočnú veľkosť písma a nesmú byť vo výrazne menšej veľkosti, než okolný text, nesmú byť umiestnené v oddieloch, ktoré vzbudzujú dojem nepodstatného charakteru. Uvedená zásada poctivosti dopadá i na aplikáciu všeobecných obchodných podmienok. I v spotrebiteľských zmluvách je možné všeobecné obchodné podmienky uplatniť, avšak taká aplikácia má nielen uvedené formálne obmedzenie, ale i obmedzenie obsahové. Z uvedeného vyplýva záver, že v rámci spotrebiteľských zmlúv dojednania zakladajúce zmluvnú pokutu (podobne ako rozhodcovská doložka) zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. úverových podmienok, ale iba spotrebiteľskej zmluvy samotnej (listiny, na ktorej spotrebiteľ pripojuje svoj podpis). V prejednávanej veci žalobca nemôže požadovať iné, než zákonné úroky a rovnako nemôže požadovať zmluvnú pokutu alebo iné poplatky súvisiace s poskytnutím úveru, lebo tieto neboli dohodnuté v úverovej zmluve, a teda ich nemôže od žalovaného ako spotrebiteľa požadovať.“

Výrok o trovách konania sa opiera o ust. § 142 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný. Pretože v danom prípade úspech žalobcu v zásade zodpovedá jeho neúspechu, pričom súčasne to isté platí aj vo vzťahu ku žalovanému, súd vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. To isté platí aj vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, pretože tento zdieľa „osud“ účastníka, t.j. v tomto prípade žalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom súdu, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje, v troch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona. (§ 251 O.s.p.)